

18-08-2024 Η ενότητα δεν είναι πολυτέλεια

- Η ανάγκη ενός ανθρώπου να ανήκει σε μια κλειστή θρησκευτική κοινότητα εξαρτώμενος από το πρόσωπο ενός πνευματικού και χωρίς να αναλαμβάνει ο ίδιος την ευθύνη της ζωής του φανερώνει την ανωριμότητά του και το θεολογικό-πνευματικό του έλλειμμα.
- Κέντρο και αναφορά μας είναι ο Χριστός και όχι ο πνευματικός.
- Το κάθε ανθρώπινο πρόσωπο, όπως για παράδειγμα είναι ο πνευματικός, μπορεί να γίνει μια μαρτυρία του Χριστού κι ένας τρόπος και δρόμος για τον Χριστό, αλλά δεν μπορεί να υποκαταστήσει τον Χριστό.
- Η ενότητα είναι εντελώς απαραίτητη για την ύπαρξη της Εκκλησίας και όχι απλά χρήσιμη.
- Η υποστήριξη του λόγου του Θεού προς έναν άνθρωπο που βρίσκεται σε πλάνη είναι χρέος μας, με την προϋπόθεση όμως ότι το κάνουμε με τον τρόπο του Χριστού, που κτίζει την ενότητα, και όχι με τον τρόπο τον δικό μας.
- Συχνά στην Εκκλησία η ιδιορρυθμία ή τα ψυχολογικά προβλήματα ορισμένων πιστών "βαπτίζονται" πνευματικότητα, ομολογία ή μαρτυρία.
- Για να υποστηρίξουμε σωστά τον λόγο του Θεού, οφείλουμε προηγουμένως να γίνουμε φορείς της χάρης του Θεού. Δεν αρκεί να είμαστε εγκεφαλικοί γνώστες της.
- Όταν ένας άνθρωπος όντως ζει στη χάρη του Θεού, καταλαβαίνει ότι ο Χριστός δεν μπορεί να μην είναι ενότητα.
- Όταν ο Χριστός υποκαθίσταται με έναν ποιμένα που λατρεύεται, δημιουργείται μια νοσηρή κατάσταση, στην οποία συμμετέχουν και ο ποιμένας και ο πιστός, με συνέπεια να χάνεται η ενότητα, δηλαδή να χάνεται η ίδια η Εκκλησία.
- Η Εκκλησία είναι το σώμα του Χριστού και με την απώλεια της ενότητάς της προσβάλλουμε αυτό το σώμα περισσότερο από οτιδήποτε άλλο.
- Ο πνευματικός λόγος οφείλει να έχει διάκριση και πίσω από αυτήν να υπάρχει ταπείνωση και μετάνοια, έτσι ώστε να μαρτυρείται ο Χριστός και όχι η δική μας ιδιορρυθμία.
- Ο λόγος μας είναι του Θεού, όταν από αυτόν μαρτυρείται η ενότητα και η ειρήνη του Αγίου Πνεύματος.